

Ik ben boos op iedereen!

Ik ga door tot het einde.

Het lijkt een beetje op een kleine camping die al jaren slecht wordt onderhouden. Een aantal lege tenten, een caravan en wat containers dicht op elkaar gepakt. Alles leeg en verlaten. Ik vraag me even af of ik iets gemist heb. Is de hongerstaking voorbij vraag ik mezelf even af. In een container ietsje verder op hoor ik wat praten en lachen. Daar moet het zijn. Op de deur van de container hangt een groot bord met de tekst: "Het is ten strengste verboden etenswaren in welke vorm dan ook mee naar binnen te brengen!"

Het kan niet anders hier moeten de twee hongerstakers die momenteel veel aandacht van de landelijke en internationale pers krijgen wel wonen. Na een harde klop op de deur ga ik naar binnen. Mijn bril en de lenzen van mijn camera beslaan meteen want het is er bloedwarm. De kleine container zit vol met familie en vrienden. Ik herken gelijk Jan en Jannie van foto's die ik in verschillende kranten heb zien staan.

Jan vertelt dat hij al 11 dagen niet heeft gegeten. "Het gaat best goed met me, alleen heb ik veel pijn aan mijn benen en ben ik erg moe. Ik kan bijna niet meer bij de wc komen" Verder is hij best monter en hij vertelt graag zijn verhaal. "Ik heb zelf niet eens echt schade, ja een paar tegeltjes in de douche en dat heb ik zelf kunnen repareren. Ik zit hier ook niet voor mezelf maar voor andere mensen. Ik zit hier voor 5 zaken die nog niet opgelost zijn. Er moet tenminste 1 zaak volledig zijn opgelost wil ik stoppen. En wees niet bang want we gaan gewoon door. Er staan al zes nieuwe mensen klaar die me op kunnen volgen"

Iedereen in de container luistert aandacht mee terwijl ze het verhaal vast al meerder keren gehoord hebben want het zijn vast familieleden of goede vrienden. Er wordt stevig geknuffeld als er weer iemand vertrekt. Een hechte groep mensen die gezamenlijk gaan voor een belangrijke zaak staan. "Ik heb dit goed met mijn team van een man of 4 voorbereid" vertelt Jan. Als ik hem vraag wie er precies in dat team zitten wordt Jan door een van de aanwezigen in de rede gevallen. "Je moet niet alles vertellen Jan"

Jannie zit pas 5 dagen in de container. "Toen ik het verhaal van Jan hoorde dacht ik gelijk hier moet ik bij zijn. Dit is mijn verhaal. Nee we zijn geen familie en kenden elkaar niet eens. Maar gek sinds ik hier ben is er veel van me afgevallen. De laatste 16 maanden sliep ik amper een uur. Nu slaap ik zelfs weleens 7 uur op een nacht"

Als je met Jannie praat schrik je een beetje: Het verdriet en de onmacht staalt erbij haar van alle kanten af. Als ze eenmaal begint te praten komt er een bijna niet te stoppen verhaal vol woede en onmacht:

"Ik ben op iedereen boos, de NAM het CVW de burgemeester de gemeente en RTV Noord. Die Ronald Niemeyer heeft ons mooi belachelijk gemaakt met zijn reportage. Ja en ik ga door tot mijn zaak helemaal is afgehandeld. Ik en kapot en moe. Alles is me afgenomen en ik heb niets meer"

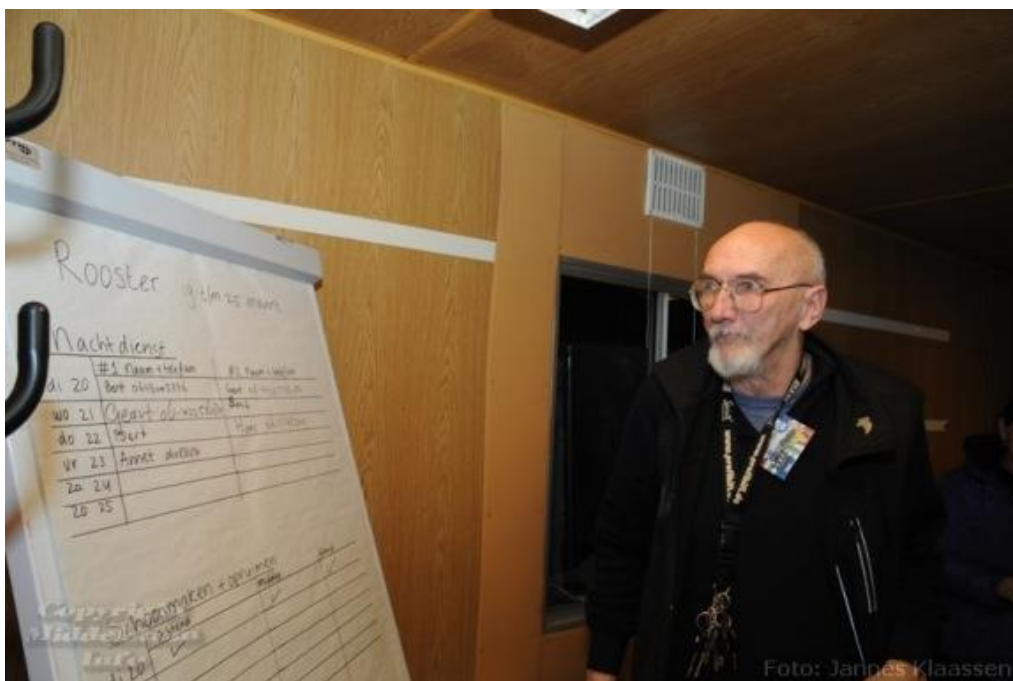
Een man met een grote leren hoed heeft ook niets met de pers en vindt dat er veel te weinig aandacht voor deze zaak is. "Het is ook maar weer Groningen he" beëindigd hij zijn betoog. Als ik hem er voorzichtig op wijs dat de muur achter Jan vol krantenknipsels hangt stopt het gesprek tussen hem en mij een beetje.

De actievoerders hun vrienden, familie en aanhangers zijn ervan overtuigd dat het moet lukken. "Het is hier momenteel bijna een pelgrimsplaats. Gisteren zijn er maar liefst 120 bezoekers geweest. Volgende week gaan we waarschijnlijk zelfs een kerkdienst organiseren. En zeg maar tegen iedereen uit Middelstum dat ze hier welkom zijn. Want het leeft nog lang niet genoeg. Iedereen moet dit weten"

Als we vertrekken vraagt de officiële persvoorlichter van deze actie of we nog even in de andere container willen komen. Ook hier is het een gaan en komen van mensen. Er hangen overal corveeroosters en Groninger vlaggen. De persvoorlichter vertelt hoeveel er achter de schermen geregeld moet worden. "Iedere nacht zijn we met minstens 3 personen die over Jan en Jannie waken en we kunnen nog heel goed mensen gebruiken. Ook zijn we nog op zoek naar een grote legertent"

Vlak voor we vertrekken willen alle vrijwilligers met Jan en Jannie op de foto. Om de foto compleet te maken wordt de Groninger vlag van de muur gehaald. Het is even puzzelen hoe die precies gehouden moet worden. Hangt hij zo niet op de kop of niet? Er is niemand die het juiste antwoord kan geven en als de foto klaar is wordt de twijfel nog groter.

Als ik weg ga zie ik Jan nog even in zijn eentje voor het corveebord staan. `Hij moet toch weten wie er deze nacht over hem en Jannie gaat waken.

Onze fotograaf maakte tijdens zijn bezoek een **FOTOVERSLAG**.

Bron: Team Middelstum-info (23 maart 2018) 📷 Jannes Klaassen